

[Stinus.]

vil være rimeligt, ja, nødvendigt at ændre de gældende indtægtsgrænser nu, da skattefradragetsreglen er bortfaldet.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på, hvad det radikale venstre kunne ønske af en ny lov. For et års tid siden var der ved en lignende behandling i folketinget i det store og hele enighed om, at skønsprincippet måtte afløses af en almindelig retsordning med fuld ret til lån og legater, og det vil også for mit parti være noget af det meget afgørende i forbindelse med den forestående revision af loven. Men når betænkningen foreligger, vil der jo blive rig anledning til at drøfte principperne for, hvordan støtten bør gives.

Jeg vil gerne endnu en gang citere skriveisen fra Danske studerendes Fællesråd, hvori det anføres, at

„der siden 1961 er sket en alvorlig forværring af de studerendes økonomiske situation. Man må desværre konstatere, at ungdommens uddannelsesfond i dag ikke spiller den samme positive rolle i finansieringen af de uddannelsessøgendes studier som i 1961 og som tilsigtet ved den dengang i loven fastlagte reguleringsmekanisme.“

Jeg må erklære mig enig i dette synspunkt.

Jeg skal da sluttelig udtrykke håb om og tillid til, at undervisningsministeren, når von-Eyben-udvalgets betænkning foreligger i løbet af sommeren, hurtigt derefter vil se sig i stand til at fremsætte lovforslag, der indebærer en effektiv, retfærdig og tidssvarende løsning på problemet: støtte til unge under uddannelse.

Morten Lange: Det, som folketinget, stillet over for dette forslag fra undervisningsministeren, egentlig burde gøre, også for at få gjort forsøget, det var i virkeligheden at sige til ministeren: undskyld, hr. minister, dette forslag vil vi ikke gennemføre, vi vil have loven revideret, for den trænger til det. Og vil hr. ministeren være så rar at hjem-søge von Eyben-udvalget, piske det med skorpioner og sørge for, at udvalget bliver løbende fodret med de tal, det har brug for. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at stillet over for så massive trusler vil et udvalg, som har sit hjerte med i sagen, sikkert være

i stand til at give os de oplysninger, vi har brug for ved en ægte revision af loven om ungdommens uddannelsesfond.

Sagen haster ganske betydeligt. Jeg er temmelig sikker på, efter hvad jeg kan tælle på min kugleramme, at der allerede er registreret et flertal for ministerens forslag, og det er såmænd også meget muligt, jeg kan overbevise mig selv om, at jeg vil stemme for det, simpelt hen fordi jeg ved, at man får ikke noget ud af noget andet. Men det er ærlig talt for sløjt, og jeg går ud fra, at den nu siddende undervisningsminister må dele ansvaret for mangelen på pisk med sin forgænger — men således får det altså være.

At det haster så meget, er jo ganske klart fremgået af nogle af de ting, som de studerendes fællesråd har skrevet til os, og som allerede har været citeret, men situationen er blevet skærpet også på anden måde, som man ikke er så meget inde på i fællesrådets skrivelse. Man henviser jo naturligvis med rette til, at erhvervsarbejdet vil tage til, hvis ungdommens uddannelsesfond falder ud af billedet eller ikke støtter så meget, som man gerne ville have det skulle, men stillingen er, hvad angår erhvervsarbejde, i virkeligheden også ved at være ganske besværlig. Det er ikke så forfærdelig mange tider siden, at erhvervsarbejde var noget, man altid kunne skaffe sig, hvis man ellers stod og manglede et passende bidrag til at opretholde livet, mens man studerede, men i dag er det aldeles ingen simpel sag for de studerende at skaffe sig erhvervsarbejde; der kommer meget, meget få tilbud om arbejde ind til de dertil indrettede arbejdsanvisningskontorer. Der kan være situationer, hvor studenter tager fra Virum og ind til den centrale del af København for at tage et arbejde i en time eller to. Det ligger vistnok på den alleryderste grænse af, hvad der er økonomisk fornuftigt, og denne reservefond, som det jo i realiteten var, med den relativt frie adgang til erhvervsarbejde, den er i dag aldeles ikke særlig fri. Det, der bliver tilbudt, er dårligt lønnet, og det er endda en mangelvare. Jeg tror aldrig nogen sinde, der har været så meget behov for en revision af loven om ungdommens uddannelsesfond, som der er i dag, og jeg håber, vi må få den snart.

Jeg synes i øvrigt også, at det er et af de